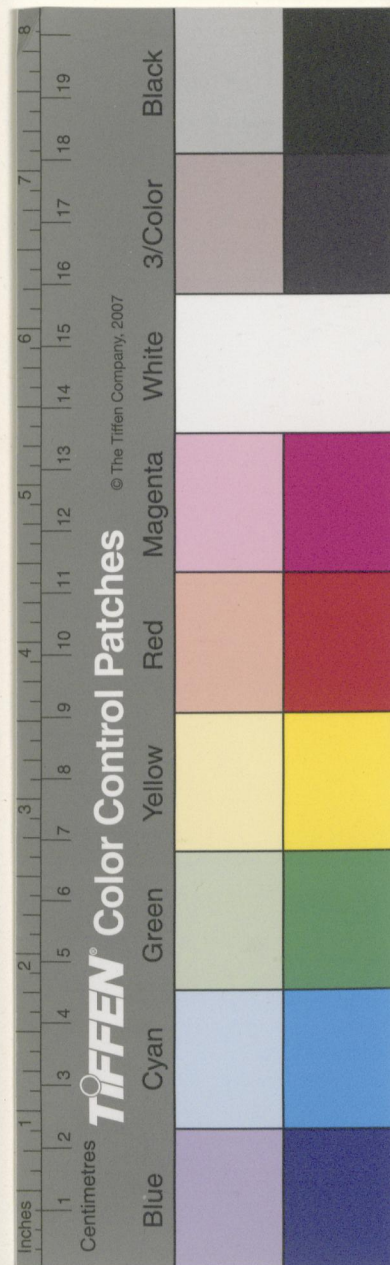

Hfors den 27 Jan: 1865.

Min egen älskade farmor!
Pappa har säkrat ut att detta brev
borde komma just på farmors födelsedag.
Dessför passar det ju nu
så passligt bra att skrivas och önska
farmor allt möjligt godt på födelsedagen.
Hatte vi annu många
många gånger få gratulera vår
egen älskade farmor! Hatte den
största gikten fara det peppar
vader! Hvad vi ha varit lyckliga
som nu så länge fått vara
friska allesammans; om bara
farmor också hade fått vara
det, så hade allt varit bra.
Nu är jag så passligen lycklig
när jag fått komma hit igen.

om det bara hade varit en lilt
gladare anledning. Hon är så
lycklig och intresserad af sin
sång för Jakobsson och han
tycks också å sin sida vara
intresserad af att sjunga med
henne. Han har många gån-
ger sagt att hennes röst är
något att göra af och att den
är mycket behaglig. Det har
nu morbror Haggström att
gläda sig af. Hon lär för när-
varande vara hans bästa elev.
Han hade förut hört talas om
hennes röst och glädde sig så
mycket, innan hon kom, att
få sjunga med henne.

Tack söta älskade farmor
för ullgaruet, det var så ut-
märkt skönt, jag har nog
redan börjat sticka af det.
Ullgaruet här är ju så grymt

dyrt, vi hade på hela hösten
ej någonting att sticka af
emedan vi ej nåddes betala
så mycket. Farmors ullgaru
skall bli till föreläsningsarbete
man måste der ha något som
man ej behöfver tänka så
mycket på, därför passar
strumpstickning så bra. Somliga
herrar skratta så åt att vi ha
arbete med på auditorium,
men andra åter tycka att det
är mycket trefligt och då papp
på själf tycker om det, så är
der ett stickande och virkande
så att det är lust åt. Numera
är det alldeles vanligt. I dessa
dagar börjar pappas igen med
sina föreläsningar. Nog är det
bra synd med stackars pappas
ty han får hålla på med dem
nästan hela dagen, och finns

Jag kan så många gånger minnas att skriva till dig, om jag
 kunde skickat dig i dag och från när jag kommer från söndagsbrevet

det någon stund ledig så äro
 alltid tusentals andra saker
 i beredskap. Och jag som inte
 har kommit mig till att ofver-
 sätta något till tidningen. Det
 är det litet oförsvarligt. Kanske
 det nu ändå blir af denna ter-
 min. Men det är också så svårt
 att hitta på några nätta saker
 de tyska novellerna dra alltid
 fram något mot danskarna
 och det vilja vi visst ej skriva
 så tar det också så lång tid
 att läsa igenom allt möjligt
 och jag brukar sällan och al-
 drig läsa något för mig själf
 om vintern. Det är vanligtvis
 Anna som läser högt.

Nu måste jag gå och laga
 till någon efterrätt efter det är
 söndagsmiddag. Adio nu min
 egen annina, många pussar från

(= Topelius) Lena.

